Βιβλιοπαρουσίαση: E. P. Thompson, Η Ηθική Οικονομία του Πλήθους στην Βρετανία του 18ου αιώνα

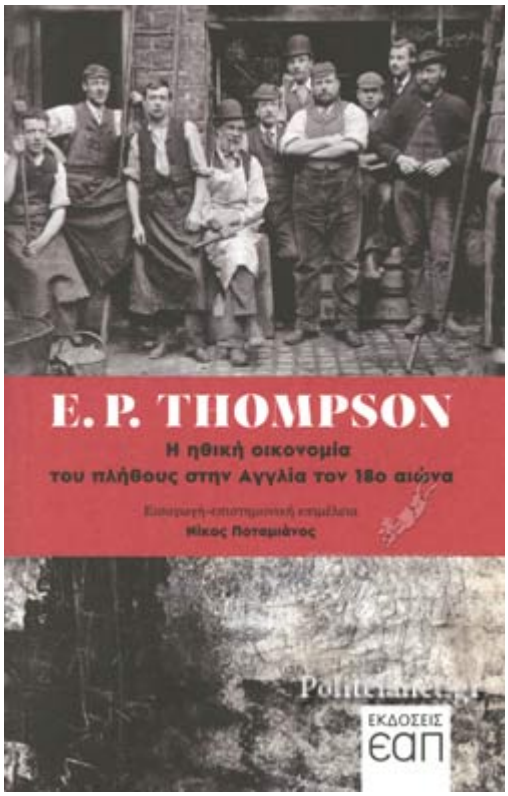
του Βασίλη Γεωργάκη

Όταν οι άνθρωποι πεινάνε, τι κάνουν;

Το ερώτημα είναι κεντρικό στο άρθρο του E. P. Thompson που δημοσιεύτηκε για πρώτη φορά το 1971 στο φημισμένο περιοδικό της βρετανικής μαρξιστικής ιστοριογραφίας, το *Past and Present* και κυκλοφόρησε πλέον και στα ελληνικά υπό την επιστημονική επιμέλεια του Νίκου Ποταμιάνου, σε μετάφραση του Γιάννη Βογιατζη και τις Εκδόσεις του Ανοιχτού Πανεπιστημίου. **Σε μία εποχή όπου οι συλλογικές βεβαιότητες μοιάζουν να καταρρέουν, ο νεοφιλελευθερισμός φαίνεται κυρίαρχος σε όλα τα κοινωνικά πεδία και η οργανωμένη συλλογική διεκδίκηση περνάει περίοδο ύφεσης, ίσως το παρελθόν να έχει να μας δώσει περισσότερα διδάγματα και αφορμές για προβληματισμό από ό,τι φανταζόμαστε.** Ο Edward Palmer Thompson έζησε ακριβώς αυτή την κατάρρευση των συλλογικών βεβαιοτήτων, την ιδιωτικοποίηση των πανεπιστημιακών ιδρυμάτων και την επέλαση του θατσερισμού. Πολιτικά ενεργός και ο ίδιος, από τις γραμμές του Κομμουνιστικού Κόμματος της Βρετανίας για μία δεκαετία (1946-1956) και σαν ακτιβιστής για τον πυρηνικό αφοπλισμό, βρέθηκε στην πρώτη γραμμή των κοινωνικών αγώνων της γενιάς του και η πένα του αντανακλά ακριβώς αυτές τις εξελίξεις τόσο στην ακαδημία ειδικά όσο και γενικά στην κοινωνία.

Ο Thompson δεν ήταν απλώς ένας αφοσιωμένος μαρξιστής ιστορικός και δηλωμένος σοσιαλιστής: την εποχή που η τάξη υποχωρούσε σαν αναλυτική κατηγορία στα δυτικά πανεπιστήμια και ο μαρξισμός αυτοπαγιδευόταν στις πνιγηρές αναλύσεις των Γάλλων (κυρίως)

στρουκτουραλιστών, ο Thompson έδινε έναν διμέτωπο αγώνα. Αφενός επέμεινε στην διερεύνηση της ιστορίας της εργατικής τάξης, από όπου και προέκυψε το μνημειώδες *The Making of the English Working Class* (*Η Συγκρότηση της Αγγλικής Εργατικής Τάξης*, εκδόσεις του Πολιτιστικού Ιδρύματος της Τράπεζας Πειραιώς), αφετέρου αγωνίστηκε για την διερεύνηση των νοοτροπιών και των πεποιθήσεων των ίδιων των υποκειμένων της ιστορίας και δη των εργατικών και ευρύτερα λαϊκών στρωμάτων. Σε πείσμα της αλτουσεριανής εκδοχής του μαρξισμού που παρά την όποια αυτονομία που αναγνώριζε στο εποικοδόμημα, κατέληγε να αναγάγει όλες τις κοινωνικές εξελίξεις στην βάση, ο Thompson μελέτησε και ανέσυρε από την λήθη τις πεποιθήσεις και τα ελατήρια πίσω από τις πράξεις των στρωμάτων εκείνων που δεν είχαν την τύχη να αφήσουν τα αχνάρια τους στον δημόσιο λόγο. **Ιστορικοί σαν τον Thompson και τον E. J. Hobsbawm έδωσαν στην ιστορική τους ανάλυση χώρο στην αυτενέργεια των ιστορικών υποκειμένων και επιζήτησαν να διαυγάσουν τα κίνητρα πίσω από τις πράξεις τους.** Η *Ηθική Οικονομία του Πλήθους* αποτελεί ένα έργο που εντάσσεται ακριβώς σε αυτό το πλαίσιο.

Στο επίκεντρο της έρευνας του Thompson εν προκειμένω, τίθενται τα εργατικά και ευρύτερα λαϊκά στρώματα της Βρετανίας κατά το 18ο αιώνα και οι αντιδράσεις τους σε περιόδους σιτοδείας και ύψωσης της τιμής των τροφίμων· κυρίως δηλαδή οι Ταραχές για Τρόφιμα (Food Riots). Αντικρούοντας τις αναλύσεις συντηρητικών ιστορικών που έβλεπαν στις ταραχές απλώς οχλοκρατικά ξεσπάσματα οργής, ο Thompson μεθοδικά, ανασυνθέτει την νοοτροπία και το σκεπτικό των ανθρώπων της εποχής και πολύ πειστικά υποδεικνύει πως στον πυρήνα των αντιδράσεων του «πλήθους» βρίσκονταν

αντιλήψεις για την οικονομία και την σχέση της με τα υπόλοιπα κοινωνικά πεδία, οι οποίες δεν ήταν σε καμία περίπτωση ανορθολογικές αλλά απλούστατα ήταν ασύμβατες με τα διδάγματα της Πολιτικής Οικονομίας, της νέας οικονομικής σκέψης που σάρωσε την Ευρώπη κατά τον 19ο αιώνα. Οι Ταραχές για τα Τρόφιμα συνεπώς δεν αποτελούσαν οχλοκρατικές εκδηλώσεις, αλλά ήταν μορφές συλλογικής δράσης και επικαλούνταν συγκεκριμένες εθιμικές ρυθμίσεις στον χώρο της αγοράς, εμπνεόμενες από την αντίληψη πως οι ανθρώπινες ζωές και η κοινωνική συνοχή βάραιναν περισσότερο από τα κέρδη των εμπόρων και των παραγωγών. Η άποψη πως η αγορά θα μπορούσε να λειτουργεί ανεξέλεγκτα, θέτοντας σε κίνδυνο ολόκληρες κοινότητες και την κοινωνική συνοχή, όχι μόνο θεωρούνταν παράλογη, αλλά δεν απέκτησε ερείσματα παρά μόνο στις αρχές του 19ου αιώνα. Το σύνολο αυτών των λαϊκών αντιλήψεων ως προς την οικονομία ήταν που ο Thompson αναγνώρισε ως ηθική οικονομία του πλήθους.

Η ηθική οικονομία πολύ σύντομα διαδόθηκε σαν εργαλείο στους χώρους των ανθρωπιστικών επιστημών. Η σύλληψη του Thompson κάλυψε ένα μεγάλο κενό, και αξιοποιήθηκε με πολλαπλούς τρόπους, προκειμένου να ερμηνευτούν οι στάσεις των ανθρώπων απέναντι κυρίως στην σαρωτική επικράτηση του Καπιταλισμού και ανάλογων σχέσεων παραγωγής και εργασίας. Αναρίθμητες εργασίες άντλησαν την έμπνευση τους από την *Ηθική Οικονομία του Πλήθους*, με ορισμένα από αυτά να συμπληρώνουν και να προεκτείνουν την επιχειρηματολογία του Thompson, όπως έκανε παραδείγματος χάριν ο James Scott με το έργο *The Moral Economy of the Peasant* (1976). Απαραίτητο φυσικά παραμένει σαν έργο για τους ιστορικούς: η ποικιλία των πηγών που ο Βρετανός ιστορικός αξιοποιεί για να διεισδύσει στην λαϊκή νοοτροπία και ο υποδειγματικός τρόπος που τις αξιοποιεί παραμένουν πρότυπο για όσους φιλοδοξούν να καταπιαστούν με την κοινωνική και την εργατική ιστορία.

Πέραν των παραπάνω, η μεγαλύτερη αξία του βιβλίου ίσως έγκειται στην βαθιά πολιτική θέση που διαπνέει την αμφισβήτηση της ιδέας πως ο Καπιταλισμός αποτελεί πάνω-κάτω φυσική

κατάσταση για της ανθρώπινες κοινωνίες. Τούτη η ιδέα αποτελεί αξίωμα και θεμέλιο λίθο της κυρίαρχης αστικής αφήγησης. Η *Ηθική Οικονομία* συνεπώς, δεν αποτελεί μόνο ένα υποδειγματικό ιστορικό έργο, αλλά και μία ευθεία αμφισβήτηση του κυρίαρχου αφηγήματος.

Πολιτικά, οι πεποιθήσεις των ανθρώπων του 18ου αιώνα και οι πρακτικές τους, μπορεί σήμερα να μη λογίζονται καν ως ριζοσπαστικές. Άλλωστε ο Thompson δείχνει πως πολλές φορές τα χαμηλά στρώματα αναζητούσαν και ανεύρισκαν συμμαχίες με την αριστοκρατία, που τόσο ανησυχούσε για την ορμητική είσοδο της αστικής τάξης στην κεντρική πολιτική σκηνή. Ωστόσο ακόμη και σήμερα ή μάλλον ακόμη περισσότερο σήμερα, η αμφισβήτηση της θέσης του κεφαλαιοκρατικού τρόπου παραγωγής σαν περίπου φυσική κατάσταση των πραγμάτων, αποτελεί μία βαθιά πολιτική τοποθέτηση. **Και ο Thompson μας παρουσιάζει με έξοχο τρόπο, πως υπήρξε μία εποχή, όσο και τόσο μακρινή όσο μας παρουσιάζεται, όπου το παράλογο χαρακτήριζε την θρησκευτική προσήλωση του αστικού κόσμου στους νόμους της ελεύθερης αγοράς και στην ικανότητά της να αυτορυθμίζεται**. Η ηθική οικονομία του πλήθους, συνιστούσε μία ολότελα διαφορετική αντίληψη για την θέση και τον ρόλο της οικονομίας στο κοινωνικό γίγνεσθαι, ακόμη και αν δεν μπορεί να ιδωθεί σαν μία πραγματική εναλλακτική για την οργάνωση της κοινωνίας.

Ο νεοφιλελευθερισμός δεν αρκέστηκε στην σαρωτική του επιτυχία στο παρόν, αλλά ζήτησε να επικρατήσει αναδρομικά και στο παρελθόν. Όταν ένα κοινωνικό-οικονομικό σύστημα διεκδικεί τους τίτλους της «φυσικής» κατάστασης των πραγμάτων, δεν μπορεί και δεν θέλει να εξετάσει τις επώδυνες διαδικασίες του τοκετού του. Και το έργο του Thompson επιτελεί ακριβώς αυτό το σκοπό. Με επιστημοσύνη και αίσθηση του καθήκοντος του ιστορικού και του πολιτικού ακτιβιστή, αλλά κυρίως με αγάπη και σεβασμό για τις κατώτερες τάξεις και τους *ηττημένους της ιστορίας*, διέσωσε από την λήθη τους ξεχασμένους αγώνες, ξεχασμένων ανθρώπων. Η *Ηθική Οικονομία του πλήθους* πλην όλων των άλλων είναι ένας φόρος τιμής στους ανώνυμους εκείνους ανθρώπους που έγραψαν

ακόμη ένα κεφάλαιο στους αγώνες για την κοινωνική χειραφέτηση.